

PSALMII 73-83

Traieste cu credinta

Petrică Morariu

Trăiește prin credință

Ghid de studiu biblic pentru Psalmi 73-83

Continut

Ghid de studiu biblic pentru Psalmi 73-83.....	2
Partea I: Întroducere.....	4
Prezentarea generală.....	4
Pași de studiu și aplicații.....	5
Planificarea Psalmii 73-83.....	9
Partea II: Studiul Psalmilor 73-83.....	10
Iulie - August.....	10
Psalmul 73. Nu te compara cu alții, ai credință; 73:28.....	10
Psalmii 74-75. Stai tare în mijlocul împotriviților; 75:7-8.....	12
Psalmii 76-77. Închină-te Domnului cu profunzime; 77:11-12.....	14
Psalmul 78. Învață din lucrarea Domnului în istorie; 78:37-38.....	16
Psalmii 79-80. Așteaptă ajutorul Domnului în dileme; 80:6-7.....	18
Psalmii 81-83. Muștrările Domnului și pocăința; 81:13-14.....	20

Partea I: Introducere

Prezentarea generală

Psalmii sunt cântări de închinare evreiești, care îmbină mai multe genuri, rugăciunea, poezia, doxologia, sfaturi și cugetări înțelepte. Ei exprimă o gamă largă de sentimente și cugetări, de crezuri, de rugăciuni și cântări în bucurie sau în suferință. Sunt psalmi de plângere (lamentație), psalmi de pocăință (penitență), psalmi de victorie, psalmi de înfrângere, psalmi de revoltă, chiar psalmi de blestem (imprecatorii), psalmi de mijlocire, de bucurie, de tristețe etc.

Unii psalmi privesc la momentul creației, la destinul omului, la judecata lui Dumnezeu pe pământ și la dreptate, la viitor, la venirea lui Mesia – Hristos, la etapele istoriei omenirii, la moștenirea eternă a celor sfinți și la pedepsirea celor răi. Epistola către Evrei (Evr.1,2) și evangheliile sinoptice (Mat.22:43-45, Mc. 12:36, Luca 22:42-44 etc), Faptele Apostolilor (Fapte 1:20, 2:25, 4:25 etc), precum și Pavel în diverse epistole ale sale, menționează direct psalmii atunci când descriu venirea Mântuitorului, când declară divinitatea Lui, când vorbesc despre arestarea, judecata, moartea, învierea și înălțarea lui Hristos, sau despre judecata divină, despre vremurile din urmă, starea omenirii etc. Psalmii sunt, așadar, și o carte despre Hristos. Isus i-a cunoscut, i-a citat și i-a cântat, în drum spre grădina Ghetsimane, în noaptea trădării, și probabil și în alte sărbători de Paște, împreună cu ucenicii sau singur (Mc. 14:26, Mat.26:30).

Psalmii formează o carte, dar sunt compuși, de fapt, din cinci cărți mai scurte:

Cartea întâi (Psalmi 1–41) și *Cartea a doua* (Psalmii 42–72), vorbesc despre David și împărăția sa, cei mai mulți fiind compuși de David;

Cartea a treia (Psalmii 73–89) și *Cartea a patra* (Psalmii 90–106) reflectă problemele israeliților din timpul exilului în Babilon; ei se referă adesea la închinarea la Templu, și la istoria lui Israel

Cartea a cincea (Psalmii 107–150) cuprinde psalmi post-exilici, reflectând rugăciuni și cântări de după întoarcerea din Babilon, adesea despre izbăvirea Domnului.

Rugăciuni asemănătoare cu psalmii au existat și la unii regi egipteni (de exemplu, imnul către Aten, al regelui Ackhenaten, asemănător cu Psalmul 104) și la poporul hittit (de exemplu, rugăciunile lui Mursili),

ori la locuitorii Mesopotamiei (Plângerea căderii cetății Ur și Psalmul 137; cântările sumeriene numite *balag*, etc).

Regele David are meritul că folosește cântarea în nenumărate forme și cu diferite subiecte și o impune ca o formă de mărturie despre Dumnezeu și de dialog cu Dumnezeu. Influența lui este hotărâtoare pentru închinarea la Templu, pentru formarea corului de acolo, precum și pentru închinarea individuală. Duhul Domnului l-a inspirat să scrie, iar David a cugetat profund la Legile Domnului, s-a bucurat să stea în prezența Lui și să compună aceste rugăciuni care i-au inspirat pe mulți. Ce a început David, a fost continuat de alți cântăreți din corul Templului, așa încât în cele din urmă s-a alcătuit prezenta colecție de Psalmi biblici, o comoară pentru toți credincioșii.

Cartea Psalmilor are mai mulți autori, în funcție de epocă. Între aceștia pot fi amintiți David, Solomon, Moise, fiii lui Asaf, fiii lui Core, Etan Ezrahitul, în timp ce altora nu li se menționează numele, iar psalmii lor sunt anonimi.

Cartea a treia a Psalmilor cuprinde psalmii 73-89. Aceștia sunt Psalmii levitici, care sunt asociați mai ales cu închinarea și slujba la Templu. Unsprezece din acești psalmi sunt ai lui Asaf (73-83); patru aparțin fiilor lui Core (84-87) și câte unul aparține lui David (86), Heman (88) și Etan (89).

Psalmii 73-83 îl au, deci, pe Asaf ca autor. Asaf a fost un levit din familia lui Ghersom, și unul din cei trei mari cântăreți rânduiți de împăratul David să supravegheze serviciile de laudă în casa Domnului (1Cronici 15:16-19), alături de Heman și Etan. Asaf a fost ales să dirijeze corurile la noua reședință a chivotului Domnului în Ierusalim (1Cronici 16). Fiilor lui li s-a încredințat conducerea celor douazeci și patru de cete de cântăreți (1 Cronici 25:11-31) și ei au luat parte la inaugurarea Templului lui Solomon.

Psalmistul Asaf a rămas în istoria sacră ca un profet (văzător) respectat, dar și ca un cântăreț. „Fiii lui Asaf” au constituit un fel de asociație a cântăreților sacri în Împărăția lui Israel. Ei au contribuit la aplicarea reformelor lui Ezechia (2Cronici 29:13), Iosia (2Cronici 35:15) și Zorobabel (Ezra 2:41).

Observăm că Asaf era un om spiritual, dotat pentru laudă și profeție, și că a avut un impact benefic asupra familiei lui, care s-a păstrat de-a lungul veacurilor. Psalmii lui Asaf au o anumită nota de naționalism, sunt orientați pe făgașul mijlocirii și multumirii și sunt înfrumusețați cu avertismente și cuvinte de învățătură. Ei sunt remarcabili prin suflul profetic care-i străbate.

Pași de studiu și aplicații

În studiul psalmilor este bine să privim la autor, dacă este menționat, și la împrejurarea compunerii psalmului, când aceasta apare în titlu. Aceste detalii ne vor ajuta să privim rugăciunea în contextul ei inițial. Apoi este bine să observăm structura psalmilor pentru că uneori există elemente care se repetă, strofe sau idei, ca în orice cântare (strofe, refren), cuvinte și teme cheie.

Fiecare psalm este o invitație și o provocare să re trăim experiența celui care l-a scris, precum și, prin Duhul Sfânt, să vedem în ce fel cântarea vine și în ajutorul vieții noastre de rugăciune, în ajutorul experiențelor prin care trecem noi în prezent.

Seria aceasta de lecții va privi la a treia carte a psalmilor, prima parte, adică ls psalmii lui Asaf, Psalmii 73-83.

Fiecare lecție este concepută să aibă două secțiuni: o secțiune de explicații și una de aplicații. Nici o lecție nu pretinde să acopere toate detaliile psalmului, ci dorește să fie un ghid în studierea lui. De aceea, citește psalmul cu atenție, meditează asupra lui, pune-ți întrebări despre situația în care a fost scris, despre experiența psalmistului și despre mesajul său pentru noi.

Trei întrebări sunt importante, la fiecare psalm:

a. Ce spune psalmul acesta despre viața autorului, despre situațiile cu care s-a confruntat? Ce ne spune autorul despre sine și despre relația lui cu Dumnezeu? Prin comparație, vom înțelege mai bine cum putem să aplicăm psalmul în viața noastră.

b. Ce ne spune psalmul despre Hristos, despre suferința și victoria lui prin înviere, despre mântuirea noastră, despre relația sa cu Dumnezeu, Tatăl? Ce ne spune psalmul despre Dumnezeu, ca întreg, despre suveranitatea lui, despre puterea sa? Despre Dumnezeu, Tatăl, și despre Duhul Sfânt? Adesea, este important să ne întrebăm cum se vede experiența cu Dumnezeu, din perspectiva vechiului legământ și din perspectiva noului legământ.

c. Ce ne spune psalmul acesta despre viața noastră de de închinare, de rugăciune, despre reacțiile noastre în dificultăți, despre experiențele noastre cu Dumnezeu în viață? Ce ne spune despre cum să facem față îndoielilor, greutăților, persecuțiilor, amenințărilor, despre cum e bine să ne purtăm cu adversarii sau oponentii noștri? Ce ne spune despre felul în care trebuie să ne rugăm și să așteptăm ajutorul Domnului? Ce

alte texte din Noul Testament se ocupă de aceste probleme și cum lămuresc ele afirmațiile din psalmi? Aplicațiile psalmilor sunt foarte importante și are sens să fie contextualizați la viața prezentă a creștinului.

În mod deosebit, la finalul fiecărei seri de studiu, notează-ți versetele sau subiectele care ți se par relevante și roagă-te. Cere ca Domnul să îți dea putere și să îți schimbe viața prin prezența lui și binecuvântările lui. Transformă tezaurul rugăciunilor din psalmi într-un teaur care să îți îmbogățească propria viață.

Planificarea Psalmii 73-83**Trăiește prin credință**

2 iulie, Psa 73, Nu te compara cu alții, ai credință, 73:28

9 iulie , Psa 74-75, Stai cu încredere în mijlocul împotrivirilor, 75:7-8

16 iulie, Psa 76-77, Închină-te Domnului cu profunzime, 77:11-12

23 iulie, Psa 78:1-72, Învață din lucrarea Domnului în istorie,
78:37-38

30 iulie, Psa 79-80, Așteaptă ajutorul Domnului în dilemele vieții,
80:6-7

6 august, Psa 81-83, Muștrările Domnului și calea pocăinței, 81:13-14

Partea II: Studiul Psalmilor 73-83

Iulie - August

2 iulie, Psalmul 73. Nu te compara cu altii, ai credinta; 73:28

PSALMUL 73

Așa cum spune și titlul lui, Psalmul 73 aparține lui Asaf și reflectă trăsăturile caracterului autorului. Psalmistul abordează subiecte aici: pe de-o parte, problema care l-a tulburat pe David în Psalmul 37 și l-a frământat și pe autorul Psalmului 49. Aceasta este întrebarea care se pune de veacuri privind aparenta prosperitate a celui păcătos. Pe de altă parte, a doua problemă este tulburătoare întrebare cu privire la suferința celui neprihănit. După ce au fost dezbătute în fiecare din primele doua cărți ale Psalmilor, aceste doua probleme își găsesc rezolvarea în acest psalm al lui Asaf.

În Psalmul 37 accentul se pune pe cuvântul *asteaptă*. Dumnezeu spune: „Ai răbdare și credință! Triumful celui păcătos va fi de scurtă durată”.

În Psalmul 49 accentul cade pe cuvântul *veghează*. Dumnezeu spune: „Banii nu aduc izbăvirea, iar avantajele pe care le oferă sunt trecătoare”.

În Psalmul 73 accentul este pus pe cuvântul *închinare*. Este mai bine să fie mâna ta în mâna lui Dumnezeu, decât să o ții în buzunarul unui păcătos bogat.

Asaf a avut o problemă care era cât pe ce să-l facă să renunțe la viața de devoțiune pentru Dumnezeu. Dacă Dumnezeu este un Dumnezeu al bunătații, care ajută pe cel neprihănit și stă împotriva celui nelegiuit, de ce oamenii de nimic, fără Dumnezeu, prosperă în timp ce el – Asaf, suferă? (1-3). Lui Asaf i se pare că cei nelegiuiți se bucură de o viață liniștită și în belșug, apoi mor în pace, fara suferință. Și totuși, viețile lor au fost caracterizate de mândrie, cruzime, lacomie, înșelătorie, batjocură, asuprire și lăudăroșie (4-9). Unii dintre oamenii evlavioși au fost ispitiți să urmeze exemplul lor, fiindcă se părea că Dumnezeu nu-i deranjează pe cei nelegiuiți în confortul lor (10-12). Chiar Asaf a simțit uneori că nu era nici un folos în suferința de dragul lui Dumnezeu (13-14).

În tot acest timp, Asaf a păstrat întrebările pentru sine, pentru că nu dorea că îndoielile lui să aduca rușine asupra poporului lui Dumnezeu sau să slăbească credința neamului copiilor lui Dumnezeu

(15). Dar, când psalmistul a luat în considerare problema din punctul de vedere al lui Dumnezeu, atunci a vazut un răspuns la aceasta problema (16-17). El a vazut că moartea va nimici viața plină de plăceri și lux a celui nelegiuit, la fel cum trezirea din somn pune capăt unui vis plăcut. Cel nelegiuit se va trezi aflând că Dumnezeu nu a dormit de loc și că acum EL va actiona printr-o teribila judecată (18-20).

Privind în urma, Asaf vede acum cat de neînțelept, „prost și fără judecata” a fost când s-a îndoit cu privire la Dumnezeu. Desi a actionat ca un dobitoc fara pricepere, Dumnezeu cel vesnic nu l-a parasit (21-23). Acum Asaf vede că în Dumnezeu el are bogatii și plăceri care sunt permanente și de mare pret. Ele sunt cu mult mai marețe decat bogatiile și plăcerile trecatoare ale celui nelegiuit (24-26). Când psalmistul vede lucrurile din perspectiva lui Dumnezeu întreaga lui atitudine se schimba. Asaf nu va mai invidia pe cel nelegiuit, pentru că isi gaseste deplină satisfactie în Dumnezeu (27-28). Aceasta este marturia finala a lui Asaf. Bogatul isi pune încrederea în *domeniile* lui, psalmistul isi pune încrederea în *Domnul* lui. Contrar tuturor aparențelor, el are tot ce este mai bun! Odinioara fusese ispitit să se întrebe ce folos avea slujindu-l pe Dumnezeu. Acum el întreaba ce folos ar avea din toate celelalte.

APLICATII

Care sunt problemele cu care se confrunta cel credincios atunci când este ispitit să umble prin vedere și nu prin credinta? Arată trei nemulțumiri care îți distrag atenția de la o viață de ascultare de Dumnezeu.

.....
 .....
 .....

Cum descrie Asaf pe cei nelegiuiti? Avea într-adevăr motive să-i invidieze? De ce da și de ce nu?

.....
 .....

Ce adevăruri, despre sine și despre cei nelegiuiti, a înțeles psalmistul când a mers în Casa Domnului?

.....
 .....

Marturia finala a lui Asaf are ecou și acoperire în fapte, în cazul meu și în cazul tau?

9 iulie, Psalmii 74-75. Stai cu încredere în mijlocul împotrivilor; 75:7-8**PSALMUL 74**

Psalmul 74 este al nouălea din cei 13 psalmi-*maschil* (psalmi doctrinari, de învățatură). Psalmul ne învață cum să ne rugăm când necazurile ne copleșesc, când ni se pare că Dumnezeu este orb și surd la ceea ce se întâmplă. El se refera la perioada care a urmat distrugerii națiunii Israel. Asiria a cucerit Regatul de Nord în anul 722 î. Hr, iar Babilonul a cucerit Regatul de Sud în perioada 605-587 î. Hr. Poporul a fost dus în robie în țări straine, iar Templul din Ierusalim a fost distrus de către armata lui Nebucadnetar (2 Regi 25:8-12). Tragedia nu consta doar în distrugerea centrului vieții lor religioase - Templul, ci și în concluzia că Dumnezeu i-a abandonat. În plus, amaraciunea anilor petrecuți în exil i-a făcut să se îndoiască de credințioșia lui Dumnezeu.

Psalmistul își începe cantarea rostind familiarul, aproape banalul: „Pentru ce?” A uitat Dumnezeu legământul Lui făcut cu Israel? Cantaretul pare cuprins de deznădejde. În numele poporului el invita pe Dumnezeu să meargă și să cerceteze cetatea Ierusalimului și Templul aflate în ruine. Poate așa Isi va aduce aminte de legământul Sau și-i va aduce înapoi în țara lor (1-3). Psalmistul descrie profanarea și distrugerea Templului. Paganii și-au pus semnele victoriei lor militare în locul simbolurilor divine din Locasul Sfânt, au sfaramat toate podoabele frumos sapate în peretii Templului, l-au pangărit și au ars toate locurile sfinte din țara (4-8); nici un proroc sau mesager al lui Dumnezeu nu mai exista în țara „care să stie până când...” (9).

Fără doar și poate, o asemenea priveliste îl va face pe Dumnezeu să iasă din starea de inactivitate și să lucreze pentru poporul Sau (10-11). Cu siguranța, El nu este lipsit de putere, pentru că El a lucrat pentru ei în trecut când a dat izbaviri minunate folosind marea și pustia, ziua și noaptea, vara și iarna. Dumnezeu nu este numai Dumnezeul istoriei, El este și Dumnezeul Creatiei (12-17). Psalmistul nu-și mai bazează apelul și speranța pe circumstanțele terestre, ci pe credințioșia divină. Nu-i va reduce El la tăcere pe cei care-L necinstesc? Nu va izbăvi El pe poporul Lui în conformitate cu legământul încheiat cu ei? (18-20). Acționând împotriva asupritorilor, Dumnezeu Isi poate apăra cauza și poate izbăvi pe poporul Lui (21-23).

PSALMUL 75

Spre deosebire de psalmul precedent, Psalmul 75 nu mai pune sub semnul întrebării bunătatea lui Dumnezeu, ci psalmistul împreună cu poporul se bucură mai degrabă de suveranitatea și dreptatea Domnului Dumnezeu și vestesc minunile Lui (1). Un cântăreț care vorbește din partea lui Dumnezeu, răspunde ca și atunci când situația din lume pare

fara speranță, Dumnezeu este totuși în control. El va interveni la” vremea hotărâtă, și va judeca „fara partinire” (2-3). De aceea, cel rău să nu fie arrogant și îndaratnic, ca un animal pornit împotriva stapanului sau (4-5). Singura înaltare, și care conteaza, este înaltarea care vine de la Dumnezeu. Parerile oamenilor nu valoreaza nimic (6-7). Pedepsa, de asemenea, vine de la Dumnezeu și cel nelegiuit va bea din paharul maniei Domnului până la ultima picatura (8). Conducatorul adunarii raspunde apoi, în numele poporului, că ei vor ramane totdeauna credinciosi Dumnezeului lui Iacov și împreună vor înalța pe cel neprihanit și vor dobori toate puterile celor rai (9-10).

„Până când?” striga disperat psalmistul în Psalmul 74. „Până la vremea hotarata”, raspunde Dumnezeu în Psalmul 75. Dumnezeu lucreaza întotdeauna dupa programul Lui, care nu sufera modificari. Afirmatia este valabila pentru Universul întreg, și noi, pe pământ, reprezentam o pagina din marea carte a lui Dumnezeu și ne ordonăm viețile după „vremurile hotarate de El”.

APLICATII

Nu exista răspunsuri acceptabile, pentru ratiune, la unele întrebări. Pe ce se bazeaza răspunsurile credinței la problemele serioase ale vieții? Cum reacționezi în situații dificile?

.....
 .....

Templul din Ierusalim era Casa Domnului. Israelitii și mai apoi paganii au întinat acest loc sfânt și a ajuns să fie distrus. În Noul Testament citim că trupul crestinului este „*Templul Duhului Sfânt*”. Cum ar putea fi întinat acest templu? Dă câteva exemple.

.....
 .....

Când se abat nenorociri peste credincioși, unii cer semne de la Dumnezeu și El face cum a facut și cu iudeii captivi în Babilon întorcându-i la Scripturi. Cu ce scop procedeaza EL așa? De ce?

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

16 iulie, Psalmii 76-77. Închina-te Domnului cu profunzime ; 77:11-12

Ca și Psalmul 75, psalmii 76 și 77 contin o specificatie: „către mai marele cantaretilor, iar psalmul 77 precizeaza „Dupa Iedutun”. Imparatul David a avut trei dirijori care conduceau serviciile de lauda și închinare în Casa Domnului. Unul dintre acestia a fost Iedutun, numit în 2Cronici 35:15 „văzătorul împăratului” (profetul împăratului). Psalmii care-i sunt adresati au un accent profetic special.

Nu stim exact când au fost scrisi acesti doi psalmi. Cei mai multi comentatori sunt de parere că ei apartin perioadei de după istorică invazie asiriana când Dumnezeu a înfrânt oastea lui Sanherib înaintea portilor Ierusalimului. în traducerea Septuaginta, Psalmul 76 contine o nota aditionala: „o cantare referitoare la asirieni”.

Dumnezeu are metodele Lui speciale pentru a-i sili chiar și pe oamenii nelegiuți sa-L recunoascăși să accepte suveranitatea Lui. Dar, în adevăratul sens al cuvântului, El a fost și este vestit în mijlocul poporului Său.

PSALMUL 76

În Psalmul 76 Dumnezeu este slăvit pentru marea eliberare a Ierusalimului din mana inamicului asirian (1-3). Gloria, maiestatea și puterea Sa sunt demonstrate în modul decisiv în care a zdrobit pe inamic (4-6). Cel care apără Ierusalimul este Domnul întregului Univers. Nimic și nimeni nu poate sta înaintea Lui. Puterea Lui este absolută, atât în ceruri cat și pe pământ (7-9).

Răzvrătirea mâniasă împotriva lui Dumnezeu este preschimbată într-o sursa de slavire a Lui, deoarece triumful Lui aduce slava Numelui Lui. Intrucât Dumnezeu va fi glorificat indiferent daca oamenii se supun sau se revoltă, ar fi mai bine pentru ei să-i dea glorie de bună voie aducându-I o închinare adevărată și smerită (10-12).

PSALMUL 77

Psalmul 77 este un psalm nascut din durerea unui evreu credincios, Asaf, pe deplin constient că Dumnezeu va pedepsi Imparatia lui Iuda, așa cum a pedepsit Imparatia lui Israel cu care se înrudea aceasta. Inima psalmistului este coplesita de durere și suparare. în necazul sau Asaf striga către Dumnezeu, dar nu primeste nici un răspuns (1-2). Cu cat se gandeste mai adanc în sine, cu atât i se mahneste duhul. Se pare că Dumnezeu nu numai că refuza sa-l mangaie, dar chiar nu-l lasa să adoarma (3-4). Asa că sta treaz în patul lui și se gandeste la bunatatea lui Dumnezeu din zilele de altadata(5-6). Atunci Dumnezeu a fost plin de mila cu el; sa-l fi uitat El acum? Asa i se pare, că Dumnezeu nu-l mai ajuta (7-9).

Aceasta este prima jumătate a psalmului. Este o secțiune a suspinelor, a lacrimilor și a întinericului, a întrebărilor care năvălesc în cascadă, după care intervine impresionantul *Selah-oprire*.

A doua jumătate a psalmului aduce o schimbare. Suspinul se transformă în cântare, întinericul în lumină, lacrimile în laudă. Îndoielilor și neliniștilor care nu-i mai dădeau pace, psalmistul le opune măreția istoriei. Bratul lui Dumnezeu intervenind în istorie, mai ales în istoria poporului Israel, a fost în permanență un loc de adăpost cât se poate de sigur pentru orice israelit credincios. Întreaga istorie a Israelului este o dovadă a dragostei și a puterii lui Dumnezeu (10-15). În mod deosebit sunt menționate trecerea Israelului prin Marea Rosie și venirea lui Dumnezeu la poporul Său pe Muntele Sinai (16-19). Aceste evenimente sunt o încurajare pentru Asaf. El știe că Dumnezeu care a povățuit pe Moise și pe Aaron este încă pastorul poporului Său (20) și veghează asupra bunăstării acestuia. De aceea acest Dumnezeu merita o închinare profundă, în duh și adevăr.

APLICATII

Dumnezeu este cunoscut, se descoperă în acțiunile Sale. Enumerați câteva dintre ele, așa cum sunt prezentate în acești doi psalmi. Ce trăsături din caracterul lui Dumnezeu se manifestă în ele ?

.....
 .....
 .....

La ce ne îndeamnă Asaf în Psalmul 76:11-12? Este invitația validă și pentru credinciosul de astăzi, pentru creștini?

.....
 .....
 .....

Rugăciunea lui Asaf se aseamănă cu rugăciunea lui Habacuc din Habacuc 3. În ce constă această asemanare (Psa. 77:11-15)?

.....
 .....
 .....

23 iulie, Psalmul 78. Invata din lucrarea Domnului în istorie; 78:37-38**PSALMUL 78**

Acest psalm este un psalm-*maschil* scris pentru învățătura. Împreună cu Psalmii 105, 106 și 136, acest psalm este unul din cele patru imnuri naționale ale Psaltirii. În fiecare din ei tema dominantă este aceea a eliberării lui Israel din robia Egiptului. eliberare care scoate în evidență atât măreția și sfîntenia lui Dumnezeu cât și îndurarea Lui. Dumnezeu s-a implicat întotdeauna în desfășurarea istoriei omenirii, și va continua să facă acest lucru. Trecutul este marele comentator al prezentului și marele protector al viitorului.

Psalmistul, ca un adevărat dascal, este preocupat de starea spirituală a poporului. Scopul lui este de a comenta evenimentele din istoria lui Israel în așa fel încât generațiile viitoare să fie puse în gardă împotriva repetării greselilor trecutului (1-4). Psalmistul sfătuiește pe evrei să-i învețe cu sarguinta pe copiii lor adevărul despre Dumnezeu, așa cum este el descoperit în legea lui Dumnezeu și în istoria lor. Acest adevăr trebuie transmis cu perseverența din generație în generație (5-7). La un moment dat a intervenit o întrerupere în acest lanț didactic și, ca rezultat, s-a instalat haosul. Psalmistul citează exemplul lui Efraim, care „au dat dosul în ziua luptei” pentru că nu au mai avut o credință vie, bazată pe revelația în istorie (8-11).

Până la sfârșitul psalmului - Asaf își ilustrează tema pe care a anunțat-o deja: este important să ascultăm de glasul istoriei. Pentru aceasta el prezintă două perioade importante din istoria Israelului: perioada conducerii divine (12-66) și perioada conducerii davidice (67-72).

Perioada conducerii divine are două subdiviziuni: perioada dezrobirii poporului Israel (12-16) și perioada decaderii lui Israel (17-66). Perioada dezrobirii arată modul în care l-a izbăvit Dumnezeu pe Israel din robia Egiptului (12) și apoi modul în care l-a îndrumat Dumnezeu pe Israel (13-16) trecând poporul prin apele morții (Marea Rosie) și ducându-l la apele vieții. De două ori s-a întâmplat acest lucru: o dată, la începutul călătoriei în pustie la Refidim, când Moise a trebuit să lovească stanca și alta dată la Cades, către sfârșitul călătoriei prin pustie, când Moise a trebuit să vorbească stancii. Dumnezeu a deschis de două ori rezervoarele Sale ascunse pentru a potoli setea poporului. Dar cum a răspuns Israel la această mare izbăvire, la această mare răscumpărare?

Cu răspunsul la această întrebare se ocupa restul psalmului. În perioada decaderii Israel l-a ispitit pe Dumnezeu în trei moduri: prin pofta firii, cu amăgirea lumii și cu minciunile Diavolului. Dumnezeu displicase stanca și le-a dat apă de baut, dar ei „n-au încetat să se

razvrtească împotriva Celui Preainalt...cerând mancare după poftele lor...” (17-20). Dumnezeu le-a dat carne, dar i-a lovit judecata Lui. L-au ispitit pe Dumnezeu în legătura cu amăgirea lumii (40-45). Dumnezeu i-a scos din robie și i-a adus la binecuvântare: „Da, n-au încetat să ispitescă și să întarate pe Sfântul lui Israel. Nu și-au mai adus aminte de puterea Lui” (41-42). L-au ispitit pe Dumnezeu și prin minciunile Diavolului. „L-au suparat prin înalțimile lor și I-au starnit gelozia cu idolii lor” (58). Din cauza aceasta Dumnezeu a parasit pe poporul Sau și a permis vrajmasilor să-i supuna (59-64). Insa, în îndurarea Lui, El i-a strans din risipirea lor (65-66). Întregul psalm se desfasoara între *altadatăși acum, între ce-a facut Israel pentru Dumnezeu și ce-a facut Dumnezeu pentru Israel, între păcatele și apostazia poporului și judecata și îndurarile Domnului.*

Perioada conducerii davidice prezinta trei adevăruri fundamentale: semintia pe care a ales-o Dumnezeu a fost Iuda, nu Iosif; locul pe care l-a ales Dumnezeu a fost Sion, nu Șilo și persoana pe care a ales-o Dumnezeu a fost David, nu Saul (67-72). Titlul cu care este prezentat David nu este imparatul lui Dumnezeu sau profetul lui Dumnezeu sau psalmistul lui Dumnezeu, ci „David, robul Sau” (70). Este titlul cel mai înalt în Imperatia lui Dumnezeu.

Asadar, istoria ne învată adevărurile divine. Ea ne învatăcum să evaluam slabiciunea caracterului omenesc și taria caracterului minunat al lui Dumnezeu. Este lectia pe care ne-o da acest psalm și este lectia pe care ne-o ofera istoria fiecaruia dintre popoarele lumii.

APLICATII

Cum pot fi modelate benefic mintea și inima copilului în vremea exploziei actuale de informatii ?

.....

In lumina învataturii Noului Testament, care este semnificatia lovirii stâncii Refidim, și la Cades ? Ce consecinte a avut pentru Moise? De ce?

.....

Cum L-au ispitit evreii pe Dumnezeu în pustie și cum poate fi ispitit și astazi de către cei care se numesc crestini?

.....

De ce l-a ales Dumnezeu pe David și l-a lepadat pe Saul ?Care este legătura dintre aceasta alegere și expresia “robul Domnului” ?

.....

.....

**30 iulie, Psalmii 79-80. Asteapta ajutorul Domnului în dilemele vieții;
80:6-7**

PSALMUL 79

Psalmul 70 isi are originea în timpul invaziei babiloniene, când nu numai Templul a fost jefuit și ars, ci tot Ierusalimul a fost distrus, iar evreii deportati. Contextul istoric pentru Psalmul 80 nu este clar. Insa, amandoi psalmii sunt strigate de ajutor către Dumnezeu pentru izbavire, dupa ce Israel a suferit înfrangere și pustiire.

Psalmul 79 începe cu privelistea de jur imprejurul Ierusalimului, care era una de groaza. Templul a fost distrus, cetatea era în ruine, iar trupurile neinsufletite ale aparatorilor cetatii au ajuns hrana pentru pasarile cerului și fiarele campului. Uciderea celor numiți de psalmist „robii și credinciosii Domnului„era ceva îndeajuns de tragic, dar a lasa trupurile neingropate constituia un adevărat sacrilegiu. Era cea mai mare dezonoare pentru evrei, care întotdeauna si-au îngropat mortii cu decența. Ocară se adauga la tristete prin batjocurile neinterupte ale vecinilor lui Israel (1-4).

Este adevărat, distrugerea Ierusalimului a fost judecata lui Dumnezeu asupra natiunii din cauza păcatelor lor, dar, întreaba poporul, aceasta nu este de ajuns? Nu ar trebui ca Dumnezeu sa-și reverse judecata și să pedepsească pe aceia care „au mancat pe Iacov și i-au pustiit locuinta?” (5-7). Poporul striga către Dumnezeu să le ierte păcatele și să-i restaureze în țara lor. În felul acesta Dumnezeu va reduce la tacere pe acele natiuni care si-au batut joc de El considerând ca nu avea putere să-i izbavească pe ai Sai (8-10). Poporul dus în robie striga către Dumnezeu să-i scape și să pedepsească pe cei care batjocoresc pe Domnul. Pentru aceasta psalmistul apeleaza la natura și caracterul Domnului care nu trece cu vederea nici gemetele copiilor Sai, nici batjocura vecinilor lui Israel (11-12). Psalmul se încheie cu promisiunea „Doamne, nu vom uita niciodată sa-ti dam din nou lauda și onoarea care ți se cuvin” (13).

PSALMUL 80

Si în Psalmul 80, poporul strigă către Dumnezeu dupa ajutor și să intervina în mod hotarat ca să-i salveze din situatia grea din prezent (1-3). Ei sunt doborati de atâta necaz. Li se pare ca Dumnezeu i-a uitat, iar vrășmașii lor isi bat joc de ei fara mila (4-7). Când se gandesc la trecutul slăvit al națiunii lor, ei se întreabă pentru ce trebuie să sufere o asemenea ocară. Israel, comparat cu o viță de vie, a fost adus din Egipt în Canaan, unde a crescut, s-a întins, a umplut țara și a trecut dincolo de hotare ajungând până la raul Eufrat (8-11). De ce, totusi, Dumnezeu permite animalelor salbatice din padure să jefuiască și să distruga via Sa? De ce permite El natiunilor inamice sa-l zdrobească pe

Israel (12-13)? Poporul se roaga lui Dumnezeu să scape natiunea aflată în suferință și să salveze viața atât de pagubită și să-i dea o creștere sanatoasă (14-16). Ei se roaga ca Dumnezeu să-i redea lui Israel puterea pe care o avea altădată, în calitate de popor ales al lui Dumnezeu (17-19). Refrenul psalmului „Ridica-ne iarasi.. ” încheie psalmul cu o notă de speranță, ancorată în Domnul, Dumnezeul oștirilor.

APLICATII

De ce este Asaf plin de încredere în Domnul, în 78:13, în ciuda încercărilor și îngrângerilor lui Israel?

.....

.....

.....

.....

Metafora cu vița de vie folosită de Asaf în 80:8-13, o întâlnim și la profeții Isaia și Ieremia. Ce asemănări găsiți între prezentarea lui Asaf și prezentările celor doi profeti ? Ce sau (și) cine este vița de vie a lui Dumnezeu? De ce Isus spune „Eu sunt vița”?

.....

.....

.....

.....

Care este refrenul care se repeta în psalm și care este semnificatia numelor lui Dumnezeu folosite ?

.....

.....

.....

.....

6 august, Psalmii 81-83. Mustrarile Domnului și calea pocaintei; 81:13-14

Inteleptul Solomon, în cartea Proverbe, face o afirmație că se poate de adevărată și probată de-a lungul timpului de poporul credincios al lui Dumnezeu: „...sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și muștrarea sunt calea vieții” (Proverbe 6:23). Acești ultimi trei psalmi ai lui Asaf întăresc afirmația inspirată de Duhul Sfânt.

PSALMUL 81

Psalmul 81 este un cântec care era cântat la sărbătoarea anuală a corturilor (Levitic 23:33-36, 39-43). Psalmul începe cu reamintirea poruncii date de Dumnezeu lui Israel să țină această sărbătoare veselă în amintirea bunătății arătate de Dumnezeu prin eliberarea poporului Său din Egipt (1-5). Dumnezeu le aduce aminte cum El le-a descărcat povara robiei de pe umeri și le-a purtat de grijă în călătoria prin pustia stearpa (6-7). La muntele Sinai le-a dat legea, cu promisiunea că El va continua să le poarte de grijă, dacă ei rămăneau credincioși Lui (8-10). Dar neascultarea lor încăpățânată i-a lipsit de primirea binecuvântării lui Dumnezeu (11-12). Totuși, Domnul dorește și așteaptă pocăința poporului Său și o loialitate deplină; atunci El va putea să toarne și mai multe binecuvântări peste ei și într-un mod mult mai mare decât cel experimentat de strămoșii lor alta dată în pustie (13-16).

PSALMUL 82

Psalmul 82 este scris împotriva tuturor celor care acționează nedrept din poziția lor de reprezentanți ai lui Dumnezeu în administrarea dreptății. Acești sunt chiar numiți “dumnezei” (în ebraică - *elohim*). Dar Dumnezeu Elohim este Judecătorul Suprem. Expresia “dumnezei” (versetele 1, 6) este un nume al funcției, un titlu care le-a fost dat de Dumnezeu, cu autoritate de judecători. Merita menționat și faptul că Domnul Isus Hristos a citat versetul 6 atunci când a afirmat că este Fiul lui Dumnezeu, în Evanghelia după Ioan 10:34 “...Nu este scris în Legea voastră: Eu am zis:” sunteți dumnezei?”

Psalmul începe cu persoana lui Dumnezeu care stă pe scaunul de Judecător Suprem. El prezidează un tribunal în care judecătorii însisi sunt judecați și puși sub acuzare. În loc să scape pe saracul lipsit de ajutor din mână celor răi și puternici, acești judecători corupți țin partea celor care au influență și bani (1-4). Pentru că ei sunt orbi la orice dreptate, adevăr și milă, nu există nici o stabilitate, siguranță în societate (5). Ei pot avea poziții înalte, dar nu se pot salva în ziua în care ei însisi vor fi judecați și vor fi nimiciți împreună cu toți cei nelegiuți (6-8). La finalul istoriei Dumnezeu va conduce și va judeca nu doar pe poporul Israel, ci pe toți locuitorii pământului. Atunci dreptatea va triumfa.

PSALMUL 83

Psalmul 83 prezinta un alt tablou al opozitiei fata de Dumnezeu. El se refera la atacul asupra Israelului din partea natiunilor straine, care urasc pe Israel ca rezultat al urii lor fata de Dumnezeu (1-4). Scopul lor este nimicirea: „să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel” (4). Din toate partile vrășmașii se strâng toți, cu o inima, să lupte împotriva lui Dumnezeu și împotriva poporului Sau (5-8). Dar, exact așa cum Dumnezeu a înfrânt pe Sisera și Iabin pe vremea Deborei, și cum a biruit pe madianiți în vremea lui Ghedeon, la fel Dumnezeu va birui din nou armatele care se vor strange împreună (9-12). Psalmistul se roaga ca distrugerea acestora să fie deplină (13-15) ca să se stie pe tot pământul ca Dumnezeu este Suveran puternic și ca Numele Lui sfânt trebuie slăvit (16-18).

Scopul principal al pedepsei lui Dumnezeu este pocaița păcatosului. Totusi, dacă oamenii vor respinge aceasta șansă, nu mai rămâne nimic de facut, doar așteptarea maniei și a judecării.

APLICATII

Care era scopul sărbătorilor în istoria lui Israel și ce semnificatie avea sărbătoarea corturilor ?

.....
 .....
 .....

Ce înteles are îndemnul „deschide-ți gura larg și ti-o voi umplea” (Psalm 81:10)?

.....
 .....
 .....

Din cauza neascultarii, poporul lui Israel a fost lasat în voia pornirilor lui. Ce oportunitati au ratat ?

.....
 .....
 .....

Expresia „sa nu se mai pomenească numele lui Israel” s-a auzit de multe ori în trecut și se aude și astazi în plin secol XXI. Care poate să fie motivul acestei atitudini din partea inamicilor poporului Israel?

.....
 .....
 .....